

rebutar v. intr. Butar, esp.
vent, amb gran força

rebutidar v. tr.

rebut

rebutig m. Acció de rebutjar.
El seu rebutig sus obligà a cercar
un altre col·laborador || Cosa
rebutjada; esp., d'una mercade-
ria, la part que, per la seva ma-
la qualitat, ningú no ha volgut.
La pinya bona, ja l'ha venuda to-
ta: no li queda sino' el rebutig.